Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 93/16/ETY,

annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993,

lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta

(EYVL L 165, 7.7.1993, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 93/16/ETY,

annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993,

lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49 artiklan, 57 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen, sekä 66 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa ([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

sekä katsoo, että

lääketieteen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 16 päivänä kesäkuuta 1975 annettua neuvoston direktiiviä 75/362/ETY ([3]) ja lääkärintointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annettua neuvoston direktiiviä 75/363/ETY ([4]) on muutettu useita kertoja merkittävästi; näin ollen on järkevyyden ja selvyyden vuoksi suotavaa yhtenäistää mainitut direktiivit; lisäksi on järkevää yhdistämällä mainitut direktiivit yhtenäiseksi tekstiksi liittää niihin yleislääkärin erityiskoulutuksesta 15 päivänä syyskuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/457/ETY ([5]).

perustamissopimuksen mukaan kaikenlainen kansalaisuuteen perustuva syrjintä sijoittautumisen ja palvelujen tarjoamisen yhteydessä on kielletty siirtymäkauden päätyttyä; kyseistä kansalaisuuteen perustuvan kohtelun periaatetta sovelletaan erityisesti luvan myöntämisessä lääkärin ammatin harjoittamiseen sekä ammatillisten järjestöjen tai toimielimien rekisteriin merkitsemisessä tai niiden jäsenyydessä,

kuitenkin näyttää suotavalta saattaa voimaan tiettyjä säännöksiä, joilla helpotetaan sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä lääkäreiden toiminnassa,

perustamissopimuksen mukaan jäsenvaltiot eivät saa myöntää minkäänlaista tukea, joka saattaisi vääristää sijoittautumisen edellytyksiä,

perustamissopimuksen 57 artiklan 1 kohdassa määrätään tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevien direktiivien antamisesta; tämän direktiivin tarkoituksena on sellaisten tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustaminen, jotka oikeuttavat aloittamaan ja harjoittamaan toimintaa lääketieteen alalla, sekä erikoislääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustaminen,

erikoislääkärin koulutuksen osalta koulutuksen antaman kelpoisuuden vastavuoroinen tunnustaminen on suotavaa, jos tämä kelpoisuus antaa oikeuden käyttää erikoislääkärinnimikettä, vaikkakaan se ei ole edellytyksenä erikoislääkärin toiminnan aloittamiselle,

([1]) EYVL N:o C 125, 18.5.1992, s. 170EYVL N:o C 72, 15.3.1993
([2]) EYVL N:o C 98, 24.4.1992, s. 6.
([3]) EYVL N:o L 167, 30.6.1975, s. 1.Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/658/ETY (EYVL N:o 353, 17.12.1990, s. 73).
([4]) EYVL N:o L 167, 30.6.1975, s. 14.Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/658/ETY (EYVL N:o 353, 17.12.1990, s. 73).
([5]) EYVL N:o L 267, 19.9.1986, s. 26.

▼B

jäsenvaltioiden lainsäädännön kehityksen vuoksi on tarpeellista tehdä eräitä teknisiä muutoksia, erityisesti näiden ammattien tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta koskevien asiakirjojen nimissä tai eräiden lääketieteen erikoisalojen nimikkeissä tapahtuneiden muutosten, samoin kuin tiettyjen jäsenvaltioissa luotujen uusien lääketieteen erikoisalojen tai tiettyjen aiempien lääketieteen erikoisalojen käytöstä poistamisen huomioon ottamiseksi,

on suotavaa antaa säännöksiä saavutetuista oikeuksista ottaen huomioon jäsenvaltioiden antamat tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta koskevat asiakirjat, jotka ovat osoituksena ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa alkaneesta koulutuksesta,

koska direktiivi tutkintotodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta ei välttämättä merkitse kyseisten tutkintotodistusten edellyttämän koulutuksen vastaavuutta, muodollisen koulutustodistuksen kyseessä ollessa tulee näiden pätevyystodistusten käyttö sallia vain sen jäsenvaltion kielellä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee,

helpottaakseen tämän direktiivin soveltamista, joka on kansallisten viranomaisten tehtävä, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tässä direktiivissä tarkoitetut koulutusvaatimukset täyttävän henkilön on muodollisten koulutustodistusten lisäksi esitettävä sen maan toimivaltaisen viranomaisen, josta hän on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus siitä, että kyseiset koulutustodistukset ovat sellaisia, joita tässä direktiivissä tarkoitetaan,

tällä direktiivillä ei vaikuteta jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin, joissa kielletään liikeyrityksiä harjoittamasta lääkärintointa tai joissa asetetaan niille tiettyjä tällaisen ammattitoiminnan harjoittamiseen liittyviä edellytyksiä,

palvelujen tarjoamisen yhteydessä vaatimus ammatillisten järjestöjen tai toimielinten rekisteriin merkitsemisestä tai jäsenyydestä, joka liittyy toiminnan kiinteään ja pysyvään luonteeseen, muodostaisi epäilemättä harjoittamisen esteen henkilölle, joka aikoo tarjota palveluja tilapäisesti; kyseinen vaatimus on tästä syystä kumottava; tällaisessa tapauksessa on kuitenkin taattava ammatillinen valvonta, joka on mainittujen ammatillisten järjestöjen tai toimielinten tehtävänä; tästä syystä olisi perustamissopimuksen 62 artiklan soveltaminen huomioon ottaen säädettävä, että asianomainen voidaan velvoittaa esittämään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle palvelujen tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset tiedot,

kun on kyse hyvän maineen ja nuhteettomuuden vaatimuksista, on erotettava toisistaan vaatimukset, jotka on täytettävä ennen kuin ryhdytään harjoittamaan ammattia, ja ne, jotka on täytettävä sitä harjoitettaessa,

lääketieteen erikoisalojen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroiseksi tunnustamiseksi ja jäsenvaltioiden kaikkien ammattikuntaan kuuluvien kansalaisten saattamiseksi yhdenvertaiseen asemaan yhteisössä on tarpeen sovittaa yhteen lääketieteen erikoisalojen koulutusvaatimuksia; tätä tarkoitusta varten tulee säätää tietyt vähimmäisvaatimukset erikoistumiskoulutukseen pääsemisestä, koulutuksen vähimmäiskestosta, opetuksen antamistavasta ja -paikasta, sekä koulutuksen valvonnasta; nämä vaatimukset koskevat vain niitä erikoisaloja, jotka ovat kaikille jäsenvaltioille tai kahdelle tai useammalle jäsenvaltiolle yhteiset,

tämän toiminnan harjoittamista koskevien vaatimusten yhteensovittaminen tässä direktiivissä tarkoitetulla tavalla ei suinkaan estä myöhempää yhteensovittamista,

tällä hetkellä tunnustetaan lähes yleismaailmallisesti se, että yleislääkäri tarvitsee erityiskoulutusta voidakseen paremmin hoitaa tehtävänsä; tämä tehtävä, joka perustuu suurelta osin lääkärin omaan potilaidensa ympäristöä koskevaan tietämykseen, käsittää asianmukaisen hoidon lisäksi myös sairauksien ehkäisyä ja potilaan yleisen terveydentilan suojelemista koskevan neuvonnan,

tämän yleislääkärin erityiskoulutustarpeen on aiheuttanut pääasiassa lääketieteen kehitys, joka on jatkuvasti kasvattanut välimatkaa yhtäältä lääketieteellisen tutkimuksen ja opetuksen sekä toisaalta yleislääkärin

▼B

työn välillä ja synnyttänyt tilanteen, jossa yleislääkärin työn tärkeitä osa-alueita ei enää pystytä opettamaan tyydyttävästi osana jäsenvaltioiden nykyistä lääketieteellistä peruskoulutusta,

potilaille koituvan hyödyn lisäksi on myös tunnustettu se, että parannettu koulutus yleislääkärin erityistehtävään hyödyttäisi koko terveydenhuoltojärjestelmää erityisesti siksi, että erikoislääkäreiden, laboratorioiden ja muiden erikoislaitosten ja -laitteiden käyttö tulisi nykyistä valikoivammaksi,

yleislääkärin koulutuksen parantaminen on omiaan myös lisäämään yleislääkärin aseman arvostusta,

tämä muutos, joka näyttää vääjäämättömältä, on tapahtunut eri tahdissa eri jäsenvaltioissa; on suotavaa huolehtia siitä, että erilaiset kehityssuunnat yhtyvät peräkkäisissä vaiheissa kuitenkin niin, ettei kehitystä väkisin nopeuteta, pitäen tavoitteena asianmukaisen koulutuksen antamista jokaiselle yleislääkärille, jotta yleislääkärin toiminnan erityisvaatimukset voidaan täyttää,

tämän uudistuksen toteuttamiseksi asteittain on tarpeen ottaa ensimmäisessä vaiheessa jokaisessa jäsenvaltiossa käyttöön yleislääkärin erityiskoulutus, joka täyttää vähimmäisvaatimukset laadun ja määrän suhteen ja täydentää vähimmäisperuskoulutusta, joka yleislääkärin on hankittavatämän direktiivin mukaisesti; on merkityksetöntä, hankitaanko yleislääkärin erityiskoulutus osana kansallisten säännösten mukaista lääketieteen peruskoulutusta vai siitä erillään; toisessa vaiheessa olisi säädettävä, että yleislääkärin toimen harjoittaminen sosiaaliturvajärjestelmän piirissä edellyttää yleislääkärin erityiskoulutuksen suorittamista; uudistuksen loppuun saattamiseksi on tehtävä uusia ehdotuksia,

tällä direktiivillä ei vaikuteta jäsenvaltioiden oikeuteen organisoida kansallinen sosiaaliturvajärjestelmänsä tai määrätä, mitä toimintaa sen piirissä harjoitetaan,

tämän direktiivin mukainen yleislääkärin erityiskoulutuksen suorittamisesta annettuja tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja koskevien vähimmäisvaatimusten yhteensovittaminen mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot voivat vastavuoroisesti tunnustaa tällaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat,

vastaanottavalla jäsenvaltiolla ei ole tämän direktiivin mukaan oikeutta vaatia yleislääkäreitä, joilla on toisessa jäsenvaltiossa myönnetty ja tämän direktiivin mukaisesti tunnustettu tutkintotodistus, suorittamaan lisäkoulutusta harjoittaakseen ammattiaan tämän jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän piirissä, vaikka tällaista koulutusta vaadittaisiinkin sen alueella lääketieteen tutkintotodistuksen saaneilta; tätä tämän direktiivin säännöstä sovelletaan yleislääkärin toiminnan harjoittamiseen sosiaaliturvajärjestelmän piirissä 1 päivään tammikuuta 1995 saakka, mistä päivästä lukien tämä direktiivi velvoittaa kaikkia jäsenvaltioita asettamaan yleislääkärin erityiskoulutuksen edellytykseksi yleislääkärin tehtävien hoitamiselle sosiaaliturvajärjestelmänsä piirissä; jos yleislääkäri on sijoittautunut ennen tässä direktiivissä säädettyä määräaikaa, hänellä on oltava saavutettu oikeus harjoittaa yleislääkärin ammattia vastaanottavan jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän piirissä, vaikka hän ei ole suorittanut yleislääkärin erikoistumiskoulutusta,

tässä direktiivissä tarkoitettuun yhteensovittamiseen kuuluu lääkärien ammatillinen koulutus; useimmissa jäsenvaltioissa ei tällä hetkellä tehdä eroa palkatussa työssä olevien ja itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien lääkäreiden välillä; jäsenvaltiosta riippuen säännöksiä nuhteettomuudesta tai hyvästä maineesta, ammatillisesta valvonnasta sekä ammattinimikkeiden käytöstä sovelletaan tai voidaan soveltaa sekä palkatussa työssä oleviin että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiviin henkilöihin; lääkärintoimi kaikissa jäsenvaltioissa edellyttää tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa lääketieteessä; mainittua toimintaa harjoitetaan sekä palkattuna työntekijänä että itsenäisenä ammatinharjoittajana tai samat henkilöt voivat uransa aikana harjoittaa ammattiaan molemmilla tavoilla; ammattihenkilöiden vapaan liikkuvuuden mahdollisimman tehokkaaksi edistä-

▼B

miseksi yhteisön alueella näyttää tarpeelliselta ulottaa tämän direktiivin soveltaminen koskemaan palkatussa työssä toimivia lääkäreitä, ja

tämä direktiivi ei vaikuta niihin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä III olevaan B osaan merkittyjä määräpäiviä direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan lääkärintoimeen, jota jäsenvaltioiden kansalaiset harjoittavat itsenäisenä ammatinharjoittajana tai palkattuna työntekijänä.

II OSASTO

LÄÄKETIETEEN TUTKINTOTODISTUSTEN, TODISTUSTEN JA MUIDEN MUODOLLISTA KELPOISUUTTA OSOITTAVIEN ASIAKIRJOJEN VASTAVUOROINEN TUNNUSTAMINEN

I LUKU

LÄÄKETIETEEN TUTKINTOTODISTUKSET, TODISTUKSET JA MUUT MUODOLLISTA KELPOISUUTTA OSOITTAVAT ASIAKIRJAT

2 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollisesta kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa 23 artiklan mukaisesti a jotka on mainittu 3 artiklassa, siten, että kyseinen pätevyystodistus antaa jäsenvaltion alueella saman oikeuden lääkärintoimen aloittamiseen ja sen harjoittamiseen kuin jäsenvaltion itsensä antamat pätevyystodistukset.

3 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat ovat seuraavat:

a) Belgiassa:

”diplôme légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements — Wettelijk diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde” (lakisääteinen lääkärin tutkintotodistus lääketieteessä, kirurgiassa ja synnytysopissa), jonka antavat yliopistojen lääketieteelliset tiedekunnat, keskustutkintolautakunta tai valtion yliopistokoulutuksen tutkintolautakunta;

b) Tanskassa:

”bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen (kandidateksamen)”(lakisääteinen lääketieteen tutkintotodistus), jonka antaa yliopiston lääketieteellinen tiedekunta, ja *”dokumentation for gennemført praktisk uddannelse”* (terveydenhuollon toimivaltaisten viranomaisten antama todistus käytännön koulutuksesta);

c) Saksassa:

1. *”Zeugnis über die ärtzliche Staatsprüfung”* (todistus lääketieteen valtiontutkinnosta), jonka toimivaltaiset viranomaiset antavat, ja *”Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent”* (todistus apulaislääkärinharjoittelujakson suorittamisesta), sikäli kuin Saksan lainsäädäntö vielä vaatii tällaisen harjoittelun lääketieteen opintojen lisäksi;
2. *”Zeugnis über die ärtzliche Staatsprüfung”* (todistus lääketieteen valtiontutkinnosta ja lääkärintoimen harjoittamisesta harjoittelu-

▼B

jakson aikana — *"Arzt im Praktikum"*), jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet 30 päivän kesäkuuta 1988 jälkeen;

d) Kreikassa:

"Πτυχίο Ιατρικής" (yliopistotutkinto lääketieteessä), jonka antaa:

— yliopiston lääketieteellinen tiedekunta tai

— yliopiston terveystieteellisen tiedekunnan lääketieteen osasto;

e) Espanjassa:

"Titulo de Licenciado en Medicina y Cirugia" (Todistus yliopistotutkinnosta lääketieteessä ja kirurgiassa), jonka antaa opetus- ja tiedeministeriö tai yliopiston rehtori;

f) Ranskassa:

1. *"diplôme d'État de docteur en médecine"* (valtiollinen lääkärin tutkintotodistus), jonka antavat yliopistojen lääketieteelliset tiedekunnat, yliopistojen lääketieteellis-farmaseuttiset tiedekunnat tai yliopistot;
2. *"diplôme d'université de docteur en médecine"* (yliopistollinen lääkärin tutkintotodistus), sikäli kuin tämä tutkintotodistus osoittaa suoritetuksi saman koulutusohjelman kuin valtiollista lääkärin tutkintotodistusta varten säädetty koulutusohjelma;

g) Irlannissa:

"primary qualification" (todistus perustiedoista), joka annetaan Irlannissa toimivaltaisen tutkintoelimen järjestämän pätevyyskokeen suorittamisen jälkeen, ja tämän elimen antama harjoittelutodistus, joka antaa haltijalle oikeuden tulla merkityksi lääkäriluetteloon täysin laillistettuna lääkärinä *"fully registered medical practitioner"*;

h) Italiassa:

"diploma di laurea in medicina e chirurgia" (tutkintotodistus lääketieteessä ja kirurgiassa), jonka antaa yliopisto ja joka on esitettävä yhdessä valtion tutkintokomission antaman *"diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia"* (lääketieteen ja kirurgian harjoittamiseen oikeuttavan tutkintotodistuksen) kanssa;

i) Luxemburgissa:

"diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements" (valtiollinen lääkärin tutkintotodistus lääketieteessä, kirurgiassa ja synnytysopissa), jonka antaa valtion tutkintolautakunta ja vahvistaa opetusministeri, ja *"certificat de stage"* (todistus käytännön koulutuksesta), jonka vahvistaa kansanterveysministeri;

j) Alankomaissa:

"universitair getuigschrift van arts" (yliopistollinen todistus lääkärin tutkinnosta)

k) Portugalissa:

"Carta de curso de licenciatura em medicina" (tutkintotodistus lääketieteen opintojen suorittamisesta), jonka antaa yliopisto, ja *"Diploma comprovativo da concluso do internato geral"* (tutkintotodistus yleisestä harjoittelujaksosta), jonka antaa terveysministeriön toimivaltaiset viranomaiset;

l) Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

"primary qualification" (peruspätevyystodistus), joka annetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivaltaisen tutkintoelimen järjestämän pätevyystutkinnon suorittamisen jälkeen, ja tämän elimen antama harjoittelutodistus, joka antaa haltijalle oikeuden tulla merkityksi lääkäriluetteloon täysin laillistettuna lääkärinä (*"fully registered medical practitioner"*);

▼A1

m) Itävallassa:

yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan antama "Doktor der gesamten Heilkunde" (todistus lääketieteen tohtorin tutkinnosta) ja toimivaltaisen viranomaisen antama "Diplom über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin" (todistus erityiskoulutuksesta

▼A1

yleislääketieteessä) tai ”Facharztdiplom” (todistus erikoislääkärin tutkinnosta);

n) Suomessa:

yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan antama ”todistus lääketieteen lisensiaatin tutkinnosta — bevis om medicine licentiat examen” ja toimivaltaisten terveysviranomaisten antama todistus käytännön harjoittelusta;

o) Ruotsissa:

yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan antama ”läkarexamen” (yliopistollinen tutkinto lääketieteessä) ja terveys- ja sosiaalihallituksen antama todistus käytännön harjoittelusta.

▼B

II LUKU

LÄÄKETIETEEN ERIKOISALOJEN TUTKINTOTODISTUKSET, TODISTUKSET JA MUUT MUODOLLISTA KELPOISUUTTA OSOITTAVAT ASIAKIRJAT, JOTKA OVAT YHTEISET KAIKILLE JÄSENVALTIOILLE

4 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa 24, 25, 26 ja 29 artiklan mukaisestija jotka on mainittu 5 artiklassa, siten, että kyseinen asiakirja antaa jäsenvaltion alueella saman oikeuden kuin jäsenvaltion itsensä antamat asiakirjat.

5 artikla

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat ovat sellaisia, jotka 2 kohdassa lueteltujen toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten antamina vastaavat kyseisen erikoisalan koulutuksen osalta pätevyystodistuksia, jotka kaikki jäsenvaltiot tunnustavat ja jotka on lueteltu 3 kohdassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten antamat tutkintotodistukset, todistukset tai muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat ovat seuraavat:

Belgiassa:

”le titre d’agrégation en qualité de médecin spécialiste — erkenningstitel van specialist” (muodollinen todistus erikoislääkärin pätevyydestä), jonka antaa kansanterveydestä vastuussa oleva ministeri;

Tanskassa:

”bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge” (todistus oikeudesta erikoislääkärin ammattinimikkeeseen), jonka toimivaltaiset terveysviranomaiset antavat;

Saksassa:

”Fachärztliche Anerkennung” (erikoislääkärin tunnustettu todistus), jonka antaa *”Landesärztekammer”* (asianomaisen osavaltion, *”Land”*, lääkärilautakunnat);

Kreikassa:

”Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας” (muodollinen todistus erikoislääkärin pätevyydestä), jonka antaa *”Νομαρχίες”* (prefektuuri);

Espanjassa:

”Título de Especialista” (muodollinen todistus erikoistumisesta), jonka antaa opetus- ja terveysministeriö;

Ranskassa:

— *”le certificat d’études spéciales de médecine”* (lääketieteen erikoistumisopintojen todistus), jonka yliopistojen lääketieteelliset tiede-

▼B

kunnat, lääketieteellis-farmaseuttiset tiedekunnat tai yliopistot antavat;

— *”Ordre des médecins”* -neuvoston antamat erikoislääkärin pätevyystodistukset;

— *”le certificat d’études spéciales de médecine”* (lääketieteen erikoistumisopintojen todistus), jonka antavat yliopistojen lääketieteelliset tiedekunnat tai lääketieteellis-farmaseuttiset tiedekunnat, tai vastaavat todistukset, jotka on annettu opetusministerin antaman asetuksen mukaisesti;

— *”le diplôme d’études spécialisées de médecine”* (lääketieteen erikoistumisopintojen tutkintotodistus), jonka yliopistot antavat;

Irlannissa:

”Certificate of specialist doctor” (erikoislääkärin todistus), jonka kansanterveysministerin tähän tarkoitukseen hyväksymä toimivaltainen viranomainen antaa;

Italiassa:

”diploma di medico specialista” (erikoislääkärin tutkintotodistus), jonka antaa yliopiston rehtori;

Luxemburgissa:

”certificat de médecin spécialiste” (erikoislääkärin todistus), jonka kansanterveysministeri antaa lääketieteellisen tiedekunnan esityksestä;

Alankomaissa:

— *”Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Specialistenregister”* (todistus hyväksymisestä ja merkitsemisestä erikoislääkärirekisteriin), jonka antaa *”Specialisten-Registratiecommissie (SRC)”* (erikoislääkärien rekisteröintikomissio),

— *”Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register van Sociaal-Geneeskundigen”* (todistus hyväksymisestä ja merkitsemisestä sosiaalilääketieteen lääkäreiden rekisteriin), jonka antaa *”Sociaal-Geneeskundigen Registratie-Commissie (SGRC)”* (sosiaalilääketieteen lääkäreiden rekisteröintikomissio);

Portugalissa:

”Grau de Assistente” (apulaistaso), jonka antavat terveysministeriön toimivaltaiset viranomaiset, tai *”Título de Especialista”* (muodollinen todistus erikoislääkärin pätevyydestä), jonka antaa lääkäreiden ammattikuntajärjestö

Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

”Certificate of completion of specialist training” (todistus erikoistumiskoulutuksen suorittamisesta), jonka antaa tähän tarkoitukseen hyväksytty toimivaltainen viranomainen;

▼A1

Itävallassa:

toimivaltaisen viranomaisen antama ”Facharztdiplom” (todistus erikoislääkärin tutkinnosta);

Suomessa:

toimivaltaisten viranomaisten antama ”todistus erikoislääkärin tutkinnosta — betyg över specialläkarexamen”;

Ruotsissa:

terveys- ja sosiaalihallituksen antama ”bevis om specialistkompetens som läkare utfärdat av socialstyrelsen” (todistus erikoislääkärin pätevyydestä).

▼B

3. Jäsenvaltioissa tällä hetkellä käytettävät nimikkeet, jotka vastaavat kysymyksessä olevaa erikoistumiskoulutusta, ovat seuraavat:

▼B

— *anestesiologia:*

Belgia:	anesthésiologie — anesthesiologie
Tanska:	anæstesiologi
Saksa:	Anästhesiologie
Kreikka:	αναισθησιολογία
Espanja:	anestesiología y reanimación
Ranska:	anesthésiologie-réanimation chirurgicale
Irlanti:	anaesthetics
Italia:	anestesia e rianimazione
Luxemburg:	anesthésie-réanimation
Alankomaat:	anesthesiologie
Portugali:	anestesiologia
Yhdistynyt kuningaskunta:	anaesthetics

▼A1

Itävalta:	Anästhesiologie und Intensivmedizin
Suomi:	anestesiologia — anestesiologi
Ruotsi:	anestesi och intensivvård

▼B

— *kirurgia:*

Belgia:	chirurgie — heelkunde
Tanska:	kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Saksa:	Chirurgie
Kreikka:	χειρουργική
Espanja:	cirugía general y del aparato digestivo
Ranska:	chirurgie générale
Irlanti:	general surgery
Italia:	chirurgia generale
Luxemburg:	chirurgie générale
Alankomaat:	heelkunde
Portugali:	cirurgia geral
Yhdistynyt kuningaskunta:	general surgery

▼A1

Itävalta:	Chirurgie
Suomi:	kirurgia — kirurgi
Ruotsi:	kirurgi

▼B

— *neurokirurgia:*

Belgia:	neurochirurgie — neurochirurgie
Tanska:	neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme
Saksa:	Neurochirurgie
Kreikka:	νευροχειρουργική
Espanja:	neurocirugía
Ranska:	neurochirurgie
Irlanti:	neurological surgery
Italia:	neurochirurgia
Luxemburg:	neurochirurgie
Alankomaat:	neurochirurgie
Portugali:	neurocirurgia
Yhdistynyt kuningaskunta:	neurological surgery

▼A1

Itävalta:	Neurochirurgie

▼A1

Suomi:	neurokirurgia — neurokirurgi
Ruotsi:	neurokirurgi

▼B

— *naistentaudit ja synnytykset:*

Belgia:	gynécologie-obstétrique — gynaecologie-verloskunde
Tanska:	gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Saksa:	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Kreikka:	μαιευτική-γυναικολογία
Espanja:	obstetricía y ginecología
Ranska:	gynécologie-obstétrique
Irlanti:	obstetrics and gynaecology
Italia:	ostetricia e ginecologia
Luxemburg:	gynécologie-obstétrique
Alankomaat:	verloskunde en gynaecologie
Portugali:	ginecologia e obstetricia
Yhdistynyt kuningaskunta:	obstetrics and gynaecology

▼A1

Itävalta:	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Suomi:	naistentaudit ja synnytykset — kvinnosjukdomar och förlossningar
Ruotsi:	obstetrik och gynekologi

▼B

— *sisätaudit:*

Belgia:	médicine interne — inwendige geneeskunde
Tanska:	intern medicin eller medicinske sygdomme
Saksa:	Innere Medizin
Kreikka:	παθολογία
Espanja:	medicina interna
Ranska:	médecine interne
Irlanti:	general (internal) medicine
Italia:	medicina interna
Luxemburg:	maladies internes
Alankomaat:	inwendige geneeskunde
Portugali:	medicina interna
Yhdistynyt kuningaskunta:	general medicine

▼A1

Itävalta:	Innere Medizin
Suomi:	sisätaudit — inremedicin
Ruotsi:	internmedicin

▼B

— *silmätaudit:*

Belgia:	ophtalmologie — oftalmologie
Tanska:	oftalmologi eller øjensygdomme
Saksa:	Augenheilkunde
Kreikka:	οφθαλμολογία
Espanja:	oftalmología
Ranska:	ophtalmologie
Irlanti:	opthalmology
Italia:	oculistica
Luxemburg:	ophtalmologie

▼B

Alankomaat:	oogheelkunde
Portugali:	oftalmologia
Yhdistynyt kuningaskunta:	ophtalmology

▼A1

Itävalta:	Augenheilkunde und Optometrie
Suomi:	silmätaudit — ögonsjukdomar
Ruotsi:	ögonsjukdomar (oftalmologi)

▼B

— *korva-, nenä- ja kurkkutaudit:*

Belgia:	oto-rhino-laryngologie — otorhinolaryngologie
Tanska:	oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme
Saksa:	Hals-, Nasen-, Ohrenheilkunde
Kreikka:	ωτορινολαρυγγολογία
Espanja:	otorrinolaringología
Ranska:	oto-rhino-laryngologie
Irlanti:	otolaryngology
Italia:	otorinolaringoiatria
Luxemburg:	oto-rhino-laryngologie
Alankomaat:	keel-, neus- en oorheelkunde
Portugali:	otorrinolaringologia
Yhdistynyt kuningaskunta:	otolaryngology

▼A1

Itävalta:	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten
Suomi:	korva-, nenä- ja kurkkutaudit — öron-, näs- och strupsjukdomar
Ruotsi:	öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)

▼B

— *lastentaudit:*

Belgia:	pédiatrie — kindergeneeskunde
Tanska:	pædiatri eller børnesygdomme
Saksa:	Kinderheilkunde
Kreikka:	παιδιατρική
Espanja:	pediatría y sus áreas específicas
Ranska:	pédiatrie
Irlanti:	paediatrics
Italia:	pediatria
Luxemburg:	pédiatrie
Alankomaat:	kindergeneeskunde
Portugali:	pediatria
Yhdistynyt kuningaskunta:	paediatrics

▼A1

Itävalta:	Kinder- und Jugendheilkunde
Suomi:	lastentaudit — barnsjukdomar
Ruotsi:	barn- och ungdomsmedicin

▼B

— *keuhkosairaudet:*

Belgia:	pneumologie — pneumologie
Tanska:	medicinske lungesygdomme
Saksa:	Lungen- und Bronchialheilkunde
Kreikka:	φυματιολογία-πνευμονολογία
Espanja:	neumologia

▼B

Ranska:	pneumologie
Irlanti:	respiratory medicine
Italia:	tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio
Luxemburg:	pneumo-phtisiologie
Alankomaat:	longziekten en tuberculose
Portugali:	pneumologia
Yhdistynyt kuningaskunta:	respiratory medicine

▼A1

Itävalta:	Lungenkrankheiten
Suomi:	keuhkosairaudet — lungsjukdomar
Ruotsi:	lungsjukdomar (pneumonologi)

▼B

— *urologia:*

Belgia:	urologie — urologie
Tanska:	urologi ejenes kirurgiske sygdomme
Saksa:	Urologie
Kreikka:	ουρολογία
Espanja:	urología
Ranska:	chirurgie urologique
Irlanti:	urology
Italia:	urologia
Luxemburg:	urologie
Alankomaat:	urologie
Portugali:	urologia
Yhdistynyt kuningaskunta:	urology

▼A1

Itävalta:	Urologie
Suomi:	urologia — urologi
Ruotsi:	urologi

▼B

— *ortopedia ja traumatologia:*

Belgia:	orthopédie — orthopedie
Tanska:	ortopædisk kirurgi
Saksa:	Orthopädie
Kreikka:	ορθοπεδική
Espanja:	traumatología y cirugía ortopédica
Ranska:	chirurgie orthopédique et traumatologie
Irlanti:	orthopaedic surgery
Italia:	ortopedia e traumatologia
Luxemburg:	orthopédie
Alankomaat:	orthopedie
Portugali:	ortopedia
Yhdistynyt kuningaskunta:	orthopaedic surgery

▼A1

Itävalta:	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie
Suomi:	ortopedia ja traumatologia — ortopedi och traumatologi
Ruotsi:	ortopedi

▼B

— *patologia:*

Belgia:	anatomie pathologique — pathologische anatomie

▼B

Tanska:	patologisk anatomi og histologi eller vævsundersøgelse
Saksa:	Pathologie
Kreikka:	παθολογική ανατομική
Espanja:	anatomía patológica
Ranska:	anatomie et cytologie pathologique
Irlanti:	morbid anatomy and histopathology
Italia:	anatomia patologica
Luxemburg:	anatomie pathologique
Alankomaat:	pathologische anatomie
Portugali:	anatomia pathológica
Yhdistynyt kuningaskunta:	morbid anatomy and histopathology

▼A1

Itävalta:	Pathologie
Suomi:	patologia — patologi
Ruotsi:	klinisk patologi

▼B

— *neurologia:*

Belgia:	neurologie — neurologie
Tanska:	neuromedicin eller medicinske nervesygdomme
Saksa:	Neurologie
Kreikka:	νευρολογία
Espanja:	neurología
Ranska:	neurologie
Irlanti:	neurology
Italia:	neurologia
Luxemburg:	neurologie
Alankomaat:	neurologie
Portugali:	neurologia
Yhdistynyt kuningaskunta:	neurology

▼A1

Itävalta:	Neurologie
Suomi:	neurologia — neurologi
Ruotsi:	neurologi

▼B

— *psykiatria:*

Belgia:	psychiatrie — psychiatrie
Tanska:	psykiatri
Saksa:	Psychiatrie
Kreikka:	ψυχιατρική
Espanja:	psiquiatría
Ranska:	psychiatrie
Irlanti:	psychiatry
Italia:	psichiatria
Luxemburg:	psychiatrie
Alankomaat:	psychiatrie
Portugali:	psiquiatria
Yhdistynyt kuningaskunta:	psychiatry

▼A1

Itävalta:	Psychiatrie
Suomi:	psykiatria — psykiatri
Ruotsi:	psykiatri

▼B

III LUKU

LÄÄKETIETEEN ERIKOISALOJEN TUTKINTOTODISTUKSET, TODISTUKSET JA MUUT MUODOLLISTA KELPOISUUTTA OSOITTAVAT ASIAKIRJAT, JOTKA OVAT KAHDELLE TAI USEAMMALLE JÄSENVALTIOLLE YHTEISET

6 artikla

Jokaisen jäsenvaltion, jonka laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä on asiaa koskevia säännöksiä, on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotkaon annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa 24, 25, 27 ja 29 artiklan mukaisesti ja jotka on mainittu 7 artiklassa, siten, että kyseinen pätevyystodistus antaa jäsenvaltion alueella samat oikeudet kuin jäsenvaltion itsensä antamat pätevyystodistukset.

7 artikla

1. Edellä 6 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat vastaavat, jos ne ovat 5 artiklan 2 kohdassa lueteltujen toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten antamia, kyseisen erikoisalan koulutuksen osalta tämän artiklan 2 kohdassa lueteltuja nimikkeitä niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa tällaista koulutusta annetaan.

2. Jäsenvaltioissa tällä hetkellä käytettävät nimikkeet, jotka vastaavat kyseistä erikoistumiskoulutusta, ovat seuraavat:

— *kliininen biologia:*

Belgia:	biologie clinique — klinische biologie
Espanja:	análisis clínicos
Ranska:	biologie médicale
Italia:	patologia diagnostica di laboratorio
Portugali:	patologia clinica

▼A1

Itävalta:	Medizinische Biologie

▼B

— *hematologiset laboratoriotutkimukset:*

Tanska:	klinisk blodtypeserologi
Ranska:	hématologie
Luxemburg:	hématologie bioserologique
Portugali:	hematologia clinica

▼A1

Suomi:	hematologiset laboratoriotutkimukset — hematologiska laboratorieundersökningar

▼B

— *kliininen mikrobiologia:*

Tanska:	klinisk mikrobiologi
Saksa:	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
Kreikka:	μικροβιολογία
Espanja:	microbiología y parasitología
Irlanti:	microbiology
Italia:	microbiologia
Luxemburg:	microbiologie
Alankomaat:	medische microbiologie
Yhdistynyt kuningaskunta:	medical microbiology

▼A1

Itävalta:	Hygiene und Mikrobiologie

▼A1

Suomi:	kliininen mikrobiologia — klinisk mikrobiologi
Ruotsi:	klinisk bakteriologi

▼B

— *kliininen kemia:*

Tanska:	klinisk kemi
Espanja:	bioquímica clínica
Irlanti:	chemical pathology
Luxemburg:	chimie biologique
Alankomaat:	klinische chemie
Yhdistynyt kuningaskunta:	chemical pathology

▼A1

Itävalta:	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Suomi:	kliininen kemia — klinisk kemi
Ruotsi:	klinisk kemi

▼B

— *immunologia:*

Espanja:	immunología
Irlanti:	clinical immunology
Yhdistynyt kuningaskunta:	immunology

▼A1

Itävalta:	Immunologie
Suomi:	immunologia — immunologi
Ruotsi:	klinisk immunologi

▼B

— *plastiikkakirurgia:*

Belgia:	chirurgie plastique — plastische heelkunde
Tanska:	plastikkirurgi
Kreikka:	πλαστική χειρουργική
Espanja:	cirugía plástica y reparadora
Ranska:	chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
Irlanti:	plastic surgery
Italia:	chirurgia plastica
Luxemburg:	chirurgie plastique
Alankomaat:	plastishe chirurgie
Portugali:	chirurgia plástica e reconstrutica
Yhdistynyt kuningaskunta:	plastic surgery

▼A1

Itävalta:	Plastische Chirurgie
Suomi:	plastiikkakirurgia — plastikkirurgi
Ruotsi:	plastikkirurgi

▼B

— *thoraxkirurgia:*

Belgia:	chirurgie thoracique — heelkunde op de thorax
Tanska:	thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme

▼B

Kreikka:	χειρουργική θώρακος
Espanja:	cirugía torácica
Ranska:	chirurgie thoracique et cardio-vasculaire
Irlanti:	thoracic surgery
Italia:	chirurgia toracica
Luxemburg:	chirurgie thoracique
Alankomaat:	cardio-pulmonale chirurgie
Portugali:	cirurgia cárdio-torácica
Yhdistynyt kuningaskunta:	thoracic surgery

▼A1

Suomi:	thorax- ja verisuonikirurgia — thorax- och kärlkirurgiafi,
Ruotsi:	thoraxkirurgi

▼B

— *lastenkirurgia:*

Kreikka:	χειρουργική παίδων
Espanja:	cirugía pediátrica
Ranska:	chirurgie infantile
Irlanti:	paediatric surgery
Italia:	chirurgia pediatrica
Luxemburg:	chirurgie pédiatrique
Portugali:	cirurgia pediátrica
Yhdistynyt kuningaskunta:	paediatric surgery

▼A1

Itävalta:	Kinderchirurgie
Suomi:	lastenkirurgia — barnkirurgi
Ruotsi:	barn- och ungdomskirurgi

▼B

— *verisuonikirurgia:*

Belgia:	chirurgie des vaisseaux — bloedvaten-heelkunde
Espanja:	angiología cirugía vascular
Ranska:	chirurgie vasculaire
Italia:	chirurgia vascolare
Luxemburg:	chirurgie cardio-vasculaire
Portugali:	cirurgia vascular

— *kardiologia:*

Belgia:	cardiologie — cardiologie
Tanska:	cardiologi eller hjerte- og kredsløbssyg-domme
Kreikka:	καρδιολογία
Espanja:	cardiología
Ranska:	pathologie cardio-vasculaire
Irlanti:	cardiology
Italia:	cardiologia
Luxemburg:	cardiologie et angiologie
Alankomaat:	cardiologie
Portugali:	cardiologia
Yhdistynyt kuningaskunta:	cardio-vascular diseases

▼A1

Suomi:	kardiologia — kardiologi,
Ruotsi:	kardiologi

▼B

— *gastroenterologia:*

▼B

Belgia:	gastro-entérologie — gastro-enterologie
Tanska:	medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme
Kreikka:	γαστρεντερολογία
Espanja:	aparato digestivo
Ranska:	gastro-entérologie et hépatologie
Irlanti:	gastroenterology
Italia:	malattie dell'apparato digerente, della nutrizione e del ricambio
Luxemburg:	gastro-entérologie
Alankomaat:	gastro-enterologie
Portugali:	gastrenterologia
Yhdistynyt kuningaskunta:	gastroenterology

▼A1

Suomi:	gastroenterologia — gastroenterologi
Ruotsi:	medicinsk gastro-enterologi och hepatologi

▼B

— *reumatologia:*

Belgia:	rhumatologie — reumatologie
Tanska:	reumatologi
Kreikka:	ρευματολογία
Espanja:	reumatología
Ranska:	rhumatologie
Irlanti:	rheumatology
Italia:	reumatologia
Luxemburg:	rhumatologie
Alankomaat:	reumatologie
Portugali:	reumatologia
Yhdistynyt kuningaskunta:	rheumatology

▼A1

Suomi:	reumatologia — reumatologi
Ruotsi:	reumatologi

▼B

— *kliininen hematologia:*

Kreikka:	αιματολογία
Espanja:	hematología y hemoterapía
Irlanti:	haematology
Italia:	ematologia
Luxemburg:	hématologie
Portugali:	imuno-hemoterapia
Yhdistynyt kuningaskunta:	haematology

▼A1

Suomi:	kliininen hematologia — klinisk hematologi
Ruotsi:	hematologi

▼B

— *endokrinologia:*

Kreikka:	ενδικρινολογία
Espanja:	endocrinología y nutrición
Ranska:	endocrinologie, maladies métaboliques
Irlanti:	endocrinology and diabetes mellitus
Italia:	endocrinologia
Luxemburg:	endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition

▼B

Portugali:	endocrinologia-nutrição
Yhdistynyt kuningaskunta:	endocrinology and diabetes mellitus

▼A1

Suomi:	endokrinologia — endokrinologi
Ruotsi:	endokrinologi

▼B

— *fysiatria:*

Belgia:	médecine physique — fysische geneeskunde
Tanska:	fysiurgi og rehabilitering
Kreikka:	φυσική ιατρική και αποκατάσταση
Espanja:	rehabilitación
Ranska:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Italia:	fisioterapia
Alankomaat:	revalidatie
Luxemburg:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Portugali:	fisiatria

▼A1

Itävalta:	Physikalische Medizin
Suomi:	fysiatria — fysiatri
Ruotsi:	rehabiliteringsmedicin

▼B

— *suun sairaudet:*

Espanja:	estomatología
Ranska:	stomatologie
Italia:	odontostomatologia
Luxemburg:	stomatologie
Portugali:	estomatologia

— *hermo- ja mielitaudit:*

Belgia:	neuropsychiatrie — neuropsychiatrie
Saksa:	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
Kreikka:	νευρολογία - ψυχιατρική
Ranska:	neuropsychiatrie
Italia:	neuropsichiatria
Luxemburg:	neuropsychiatrie
Alankomaat:	zenuw- en zielsziekten

— *iho- ja sukupuolitaudit:*

Belgia:	dermato-vénéréologie — dermato-venereologie
Tanska:	dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Saksa:	Dermatologie und Venerologie
Kreikka:	δερματολογία- αφροδισιολογία
Espanja:	dermatología médico-cuirúrgica y venereología
Ranska:	dermatologie et vénéréologie
Italia:	dermatologia e venerologia
Luxemburg:	dermato-vénéréologie
Alankomaat:	dermatologie en venerologie
Portugali:	dermatovenereologia

▼A1

Itävalta:	Haut- und Geschlechtskrankheiten

▼A1

Suomi:	iho- ja sukupuolitaudit — hud- och könssjukdomar
Ruotsi:	hud- och könssjukdomar

▼B

— *ihotaudit:*

Irlanti:	dermatology
Yhdistynyt kuningaskunta:	dermatology

— *sukupuolitaudit:*

Irlanti:	venereology
Yhdistynyt kuningaskunta:	venereology

— *radiologia:*

Saksa:	Radiologie
Kreikka:	ακτινολογία-ραδιολογία
Espanja:	electrorradiología
Ranska:	électroradiologie
Italia:	radiologia
Luxemburg:	électroradiologie
Alankomaat:	radiologie
Portugali:	radiologia

— *diagnostinen radiologia:*

Belgia:	radiodiagnostic — röntgendiagnose
Tanska:	diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse
Saksa:	Radiologische Diagnostik
Kreikka:	ακτινοδιαγνωστική
Espanja:	radiodiagnóstico
Ranska:	radiodiagnostic et imagerie médicale
Irlanti:	diagnostic radiology
Luxemburg:	radiodiagnostic
Alankomaat:	radiodiagnostiek
Portugali:	radiodiagnóstico
Yhdistynyt kuningaskunta:	diagnostic radiology

▼A1

Itävalta:	Medizinische Radiologie — Diagnostik,
Suomi:	radiologia — radiologi
Ruotsi:	medicinsk radiologi

▼B

— *syöpätaudit ja sädehoito:*

Belgia:	radio- radiumthérapie — radio- en radiumtherapie
Tanska:	terapeutisk radiologi eller strålebehandling
Saksa:	Strahlentherapie
Kreikka:	ακτινοθεραπευτική
Espanja:	oncología radioterápica
Ranska:	oncologie, option radiothérapie
Irlanti:	radiotherapy
Luxemburg:	radiothérapie
Alankomaat:	radiothérapie
Portugali:	radioterapia
Yhdistynyt kuningaskunta:	radiotherapy

▼A1

Itävalta:	Strahlentherapie — Radio-onkologie,
Suomi:	syöpätaudit ja sädehoito — cancersjukdomar och radioterapi

▼A1

Ruotsi:	onkologi

▼B

— *troppinen lääketiede:*

Tanska:	tropemedicin
Irlanti:	tropical medicine
Italia:	medicina tropicale
Portugali:	medicina tropical
Yhdistynyt kuningaskunta:	tropical medicine

— *lastenpsykiatria:*

Tanska:	børnepsykiatri
Saksa:	Kinder- und Jugendpsychiatrie
Kreikka:	παιδοψυχιατρική
Ranska:	pédo-psychiatrie
Irlanti:	child and adolescent psychiatry
Italia:	neuropsichiatria infantile
Luxemburg:	psychiatrie infantile
Portugali:	pedopsiquiatria
Yhdistynyt kuningaskunta:	child and adolescent psychiatry

▼A1

Suomi:	lasten psykiatria — barnspsykiatri
Ruotsi:	barn- och ungdomspsykiatri

▼B

— *geriatria:*

Espanja:	geriatría
Irlanti:	geriatrics
Alankomaat:	klinische geriatrie
Yhdistynyt kuningaskunta:	geriatrics

▼A1

Suomi:	geriatria — geriatri
Ruotsi:	geriatrik

▼B

— *nefrologia:*

Tanska:	nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Kreikka:	νεφρολογία
Espanja:	nefrología
Ranska:	néphrologie
Irlanti:	nephrology
Italia:	nefrologia
Luxemburg:	néphrologie
Portugali:	nefrologia
Yhdistynyt kuningaskunta:	renal diseases

▼A1

Suomi:	nefrologia — nefrologi
Ruotsi:	medicinska njursjukdomar (nefrologi)

▼B

— *infektiosairaudet:*

Irlanti:	communicable diseases
Italia:	malattie infettive
Yhdistynyt kuningaskunta:	communicable diseases

▼A1

Suomi:	infektiosairaudet — infektionssjukdomar

▼A1

Ruotsi:	infektionssjukdomar

▼B

— *”terveydenhuolto” (kansanterveys):*

Ranska:	santé publique et médecine sociale
Irlanti:	community medicine
Yhdistynyt kuningaskunta:	community medicine

▼A1

Itävalta:	Sozialmedizin
Suomi:	terveydenhuolto — hälsovård

▼B

— *kliininen farmakologie:*

Saksa:	Pharmakologie
Espanja:	farmacología clínica
Irlanti:	clinical pharmacology and therapeutics
Yhdistynyt kuningaskunta:	clinical pharmacology and therapeutics

▼A1

Itävalta:	Pharmakologie und Toxikologie
Suomi:	kliininen farmakologia — klinisk farmakologi
Ruotsi:	klinisk farmakologi

▼B

— *työterveyshuolto:*

Tanska:	samfundsmedicin/arbejdsmedicin
Saksa:	Arbeitsmedizin
Kreikka:	ιατρική της εργασίας
Ranska:	médecine du travail
Irlanti:	occupational medicine
Italia:	medicine del lavoro
Alankomaat:	arbeids- en bedrijfsgeneeskunde
Portugali:	medicina do trabalho
Yhdistynyt kuningaskunta:	occupational medicine

▼A1

Itävalta:	Arbeits- und Betriebsmedizin
Suomi:	työterveyshuolto — företagshälsovård
Ruotsi:	yrkes- och miljömedicin

▼B

— *allergologia:*

Kreikka:	αλλεργιολογία
Espanja:	alergología
Italia:	allergologia ed immunologia clinica
Alankomaat:	allergologie
Portugali:	imunoalergologia

▼A1

Suomi:	allergologia — allergologi
Ruotsi:	allergisjukdomar

▼B

— *gastroenterologinen kirurgia:*

Belgia:	chirurgie abdominale — heelkunde op het abdomen
Tanska:	kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme

▼B

Espanja:	cirugía del aparato digestivo
Ranska:	chirurgie viscérale
Italia:	chirurgia dell'apparato digerente

▼A1

Suomi:	gastroenterologia — gastroenterologi

▼B

— *isotooppitutkimukset:*

Belgia:	médecine nucléaire — nucleaire geneeskunde
Saksa:	Nuklearmedizin
Kreikka:	πυρηνική ιατρική
Espanja:	medicina nuclear
Ranska:	médicine nucléaire
Italia:	medicina nucleare
Alankomaat:	nucleaire geneeskunde
Portugali:	medicina nuclear
Yhdistynyt kuningaskunta:	nuclear medicine

▼A1

Itävalta:	Nuklearmedizin
Suomi:	isotooppitutkimukset — isotopundersökningar

▼B

— *leukakirurgia (lääketieteen peruskoulutus):*

Espanja:	cirugía oral y maxilofacial
Ranska:	chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Italia:	chirurgia maxillo-facciale

— *hammas-, suu- ja leukakirurgia:*

Belgia:	stomatologie, chirurgie orale et maxillo-faciale — stomatologie, orale en maxillo-faciale chirurgie
Saksa:	Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Irlanti:	oral and maxillo-facial surgery
Yhdistynyt kuningaskunta:	oral and maxillo-facial surgery

▼A1

Suomi:	leukakirurgia — käkkirurgi

▼B

8 artikla

1. Jos jäsenvaltioiden kansalaiset, jotka haluavat saada sellaisen erikoislääkärin tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan, jota ei ole mainittu 4 ja 6 artiklassa tai jota, vaikka se on mainittu 6 artiklassa, ei anneta siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että heidän on täytettävä sen omien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaiset kyseistä erikoisalaa koskevat koulutusvaatimukset.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion on kuitenkin otettava huomioon joko kokonaan tai osittain 1 kohdassa tarkoitettujen kansalaisten suorittamat koulutusjaksot, joista sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ovat antaneet heille tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan edellyttäen, että koulutusjaksot vastaavat vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittavia kyseisen erikoistumiskoulutuksen koulutusjaksoja.

▼B

3. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten on tutkittuaan asianomaisen erikoistumiskoulutuksen sisällön ja pituuden niille toimitettujen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen perusteella ilmoitettava hänelle vaadittavan lisäkoulutuksen pituus ja alat, jotka sen on katettava.

IV LUKU

SAAVUTETUT OIKEUDET

9 artikla

1. Rajoittamatta 3 kohdan säännösten soveltamista, jäsenvaltioiden on tunnustettava riittäväksi todisteeksi niiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta, joiden tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta lääketieteessä osoittavat asiakirjat eivät täytä kaikkia 23 artiklassa koulutukselle säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, sellaiset kyseisissä jäsenvaltioissa annetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta lääketieteessä osoittavat asiakirjat, jotka on annettu koulutuksesta, joka on alkanut ennen:

— 1 päivää tammikuuta 1986 Espanjan ja Portugalin osalta,

— 1 päivää tammikuuta 1981 Kreikan osalta,

— 20 päivää joulukuuta 1976 muiden jäsenvaltioiden osalta,

▼A1

— liittymispäivä Itävallan, Ruotsin ja Suomen osalta,

▼B

ja joiden liitteenä on todistus siitä, että asianomaiset ovat tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittaneet mainittua toimintaa ainakin kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

2. Rajoittamatta 4 kohdan soveltamista, jäsenvaltioiden on tunnustettava riittäväksi todisteeksi niiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta, joiden erikoislääkärin tutkintotodistukset, todistukset tai muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat eivät täytä kaikkia 24—27 artiklassa koulutukselle säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, erikoislääkärin tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka jäsenvaltiot ovat antaneet koulutuksesta, joka on alkanut ennen:

— tammikuun 1 päivää 1986 Espanjan ja Portugalin osalta,

— tammikuun 1 päivää 1981 Kreikan osalta,

— joulukuun 20 päivää 1976 muiden jäsenvaltioiden osalta,

▼A1

— liittymispäivä Itävallan, Ruotsin ja Suomen osalta.

▼B

Jäsenvaltio voi kuitenkin vaatia, että tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen liitteenä on sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus, joka osoittaa asianomaisen hoitaneen kysymyksessä olevia tehtäviä erikoislääkärinä ajan, joka on kaksi kertaa niin pitkä kuin sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, erikoislääkärikoulutuksen keston ja III osastossa mainitun vähimmäiskoulutusjakson keston erotus, sikäli kuin nämä jaksot eivät ole yhtä pitkiä kuin 26 ja 27 artiklassa säädetty koulutuksen vähimmäiskesto.

Jos kuitenkin vastaanottava jäsenvaltio ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa vaatii koulutukselta vähimmäiskestoa, joka on lyhyempi kuin 26 ja 27 artiklassa tarkoitettu kesto, ensimmäisessä alakohdassa mainittu erotus voidaan määritellä vain suhteessa kyseisen valtion säätämään koulutuksen vähimmäiskestoon.

3. Jos jäsenvaltioiden kansalaisten lääketieteen tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat todistavat, että koulutus on hankittu entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella ja kyseinen koulutus ei vastaa kaikkia 23 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, muiden jäsenvaltioiden

▼B

kuin Saksan on tunnustettava kyseiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat riittäväksi todisteeksi, jos

— ne on annettu koulutuksesta, joka on alkanut ennen Saksan yhdistymistä,

— ne antavat haltijalleen oikeuden harjoittaa lääkärintointa koko Saksan alueella samoin edellytyksin kuin Saksan toimivaltaisten viranomaisten antamat ja 3 artiklan c alakohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitetut asiakirjat,

ja

— niiden liitteenä on Saksan toimivaltaisen viranomaisen antama todistus, jonka mukaan kyseiset kansalaiset ovat tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittaneet kyseistä toimintaa Saksassa vähintään kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

4. Jos jäsenvaltioiden kansalaisten erikoislääketieteen tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat todistavat, että koulutus on hankittu entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella ja kyseinen koulutus ei vastaa 24—27 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, muiden jäsenvaltioiden kuin Saksan on tunnustettava kyseiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat riittäväksi todisteeksi, jos ne

— on annettu koulutuksesta, joka on alkanut ennen 3 päivää huhtikuuta 1992,

ja

— antavat mahdollisuuden harjoittaa toimintaa erikoislääkärinä koko Saksan alueella samoin edellytyksin kuin Saksan toimivaltaisten viranomaisten antamat ja 5 ja 7 artiklassa tarkoitetut asiakirjat.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia, että näiden tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen liitteenä on Saksan toimivaltaisen viranomaisen tai toimielimen antama todistus, jonka mukaan niiden haltijat ovat harjoittaneet kyseistä toimintaa erikoislääkäreinä vähintään kaksi kertaa sen ajan, joka on Saksan alueella saadun erikoiskoulutuksen ja III osastossa tarkoitetun vähimmäiskoulutusajan erotus silloin, kun ne eivät täytä 26 ja 27 artiklassa säädettyjä koulutuksen kestoa koskevia vähimmäisvaatimuksia.

5. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi sellaisten jäsenvaltioiden kansalaisilta, joiden lääketieteen tai erikoislääketieteen tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat eivät ole yhdenmukaisia 3, 5 tai 7 artiklassa säädettyjen kyseisessä jäsenvaltiossa vaadittujen nimikkeiden kanssa, näiden jäsenvaltioiden antamat tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, kun niiden liitteenä on vastaavuustodistus, jonka ovat allekirjoittaneet toimivaltaiset viranomaiset tai toimielimet. Tämän todistuksen on osoitettava, että lääketieteen tai erikoislääketieteen tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat on annettu III osaston määräysten mukaisesta koulutuksesta, johon viitataan tapauksen mukaan 2, 4 tai 6 artiklassa, ja että jäsenvaltio, joka on antanut kyseiset asiakirjat, rinnastaa ne tapauksen mukaan 3, 5 tai 7 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin.

6. Niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat kumonneet laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä olevat säännökset hermo- ja mielitautien, radiologian, thoraxkirurgian, verisuonikirurgian, gastroenterologisen kirurgian, hematologisen laboratoriotutkimuksen, fysiatrian tai trooppisen lääketieteen tutkintotodistusten, todistusten tai muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen antamisesta ja ovat toteuttaneet saavutettuja oikeuksia koskevat toimenpiteet omien kansalaistensa hyväksi, on annettava jäsenvaltioiden kansalaisille oikeus saada näistä toimenpiteistä koituva etu, jos näiden hermo- ja mielitautien, radiologian, thoraxkirurgian, verisuonikirurgian, gastroenterologisen kirurgian, hematologisen laboratoriotutkimuksen, fysiatrian tai trooppisen lääketieteen tutkintotodistukset, todistukset tai muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat täyttävät joko tämän artiklan 2 kohdassa tai 24, 25 ja 27 artiklassa säädetyt asiaa koskevat edellytykset ja niiltä osin kuin nämä tutkintotodistukset, todistukset tai muut

▼B

muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat on annettu ennen päivää, josta alkaen vastaanottava jäsenvaltio ei enää anna kyseessä olevaa erikoisalaa koskevia tutkintotodistuksia, todistuksia tai muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja.

7. Päivät, joista alkaen kyseessä olevat jäsenvaltiot ovat kumonneet laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä olevat säännökset 6 kohdassa tarkoitetuista tutkintotodistuksista, todistuksista ja muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista, ovat liitteessä II.

V LUKU

TUTKINTONIMIKKEEN KÄYTTÖ

10 artikla

1. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava, että 2, 4, 6 ja 9 artiklan edellytykset täyttävillä jäsenvaltioiden kansalaisilla on oikeus käyttää säädettyä tutkintonimikettä tai tarvittaessa sen lyhennettä, joka on käytössä siinä jäsenvaltiossa, josta he ovat peräisin tai josta he tulevat, tämän valtion kielellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan soveltamista. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen antaneen laitoksen tai tutkintolautakunnan nimi ja sijaintipaikka.

2. Jos siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, käytetty tutkintonimike saattaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa sekaantua nimikkeeseen, joka tässä valtiossa edellyttää asianomaiselta lisäkoulutusta, jota kyseinen henkilö ei ole suorittanut, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia häntä käyttämään siinä jäsenvaltiossa, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, hankittua tutkintonimikettä sopivassa muodossa, jonka vastaanottava jäsenvaltio määrää.

VI LUKU

SÄÄNNÖKSET, JOTKA HELPOTTAVAT SIJOITTAUTUMISOIKEUDEN JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUDEN TEHOKASTA KÄYTTÄMISTÄ LÄÄKÄREIDEN TOIMINNASSAA

A. **Erityissäännöksiä sijoittautumisoikeudesta**

11 artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion, joka vaatii lääkärintointa ensi kertaa aloittavilta kansalaisiltaan todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, on muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta hyväksyttävä tästä riittäväksi todisteeksi sellaiset todistukset, jotka osoittavat, että kyseessä olevassa jäsenvaltiossa kyseistä toimintaa ensi kertaa aloittavilta edellytetyt vaatimukset hyvästä maineesta ja nuhteettomuudesta täyttyvät, ja jotka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei vaadi tässä tarkoitettua toimintaa ensi kertaa aloittavilta henkilöiltä todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia otteen sen jäsenvaltion rikosrekisteristä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, tai, jollei tällaista ole, vastaavan asiakirjan, jonka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

3. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ennen kuin kyseinen henkilö perusti toimipaikan tähän jäsenvaltioon ja joka todennäköisesti vaikuttaisi kyseisen toiminnan aloittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys. Sen viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta ja ilmoitettava

▼B

vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän mukaisesti ryhtyvät antamiensa todistusten tai asiakirjojen suhteen.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että annettuja tietoja käsitellään salassa pidettävinä.

12 artikla

1. Jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa on voimassa laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevia säännöksiä hyvän maineen tai nuhteettomuuden vaatimuksista, mukaan lukien säännökset kurinpitotoimista lääkärintoimen harjoittamiseen liittyvän vakavan ammatillisen väärinkäytöksen tai rikostuomion varalta, sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on toimitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikki tarpeelliset tiedot ammatillisista tai hallinnollisista kurinpitotoimista, joihin asianomaisen suhteen on ryhdytty, tai rangaistuksista, joihin asianomainen on tuomittu ammattiaan harjoittaessaan siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin tai tullut.

2. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ennen kuin kyseinen henkilö perusti toimipaikan tähän valtioon ja joka todennäköisesti vaikuttaisi tässä tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys. Sen viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta ja ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin he tämän johdosta ryhtyvät 1 kohdan mukaisesti annettujen tietojen suhteen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että annettuja tietoja käsitellään salassa pidettävinä.

13 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka ryhtyvät harjoittamaan lääkärintointa tai harjoittavat sitä, todistusta fyysisestä ja henkisestä terveydestä, tuon valtion on hyväksyttävä siitä riittäväksi todisteeksi sellaisen asiakirjan esittäminen, joka vaaditaan siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee..

Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei aseta tällaisia vaatimuksia niille, jotka ryhtyvät harjoittamaan tai harjoittavat kyseistä toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion on hyväksyttävä tällaiselta kansalaiselta kyseisen valtion toimivaltaisen viranomaisen antama todistus, joka vastaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettuja todistuksia..

14 artikla

Edellä 11, 12, ja 13 artiklassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia.

15 artikla

1. Asianomaisen oikeutta ryhtyä harjoittamaan lääkärintointa koskeva, 11, 12 ja 13 artiklan mukainen menettely on saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa kaikkien asianomaista koskevien asiakirjojen esittämisestä; tämä ei koske viivytystä, joka johtuu tämän menettelyn päätyttyä tehdystä muutoksenhausta.

2. Edellä 11 artiklan 3 kohdassa ja 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyyntö tutkia asia uudelleen siirtää 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa.

Jäsenvaltion, jonka puoleen asiassa käännytään, on annettava vastauksensa kolmen kuukauden kuluessa.

Vastauksen saatuaan tai määräajan päätyttyä vastaanottavan jäsenvaltion on jatkettava 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

▼B

16 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka ryhtyvät harjoittamaan lääkärin ammattia tai harjoittavat sitä, että he vannovat valan tai antavat juhlallisen vakuutuksen, ja kyseisen valan tai vakuutuksen kaava ei sovellu muiden jäsenvaltioiden kansalaisten käytettäväksi, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava, että asianomaiselle on tarjottavissa sopiva ja vastaava valan tai vakuutuksen kaava.

B. **Erityissäännöksiä palvelujen tarjoamisesta**

17 artikla

1. Jos jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka aloittavat tai harjoittavat lääkärintointa, ammatillisen järjestön tai toimielimen antamaa toimilupaa, jäsenyyttä tai rekisteriin merkitsemistä, kyseisen jäsenvaltion on vapautettava jäsenvaltioiden kansalaiset tästä vaatimuksesta palvelujen tarjoamisen osalta.

Asianomaisen on tarjottava palveluja samoin oikeuksin ja velvollisuuksin kuin vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten; häneen on erityisesti sovellettava tässä jäsenvaltiossa voimassa olevia ammatillisia tai hallinnollisia menettelytapasääntöjä.

Tätä varten ja 2 kohdassa mainitun palvelujen tarjoamista koskevan ilmoituksen lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia joko ilman eri toimenpiteitä tapahtuvaa väliaikaista rekisteröintiä tai muodollista jäsenyyttä ammatillisessa järjestössä tai toimielimessä tai vaihtoehtoisesti rekisteriin merkitsemistä mahdollistaakseen alueellaan voimassa olevien ammatillisten menettelytapasäännösten täytäntöönpanon edellyttäen, että tällainen rekisteröinti tai jäsenyys ei viivytä tai millään tavoin vaikeuta palvelujen tarjoamista eikä myöskään aiheuta palveluja tarjoavalle henkilölle lisäkustannuksia.

Jos vastaanottava jäsenvaltio toteuttaa toisessa alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen tai saa tietoonsa seikkoja, jotka ovat näiden säännösten vastaisia, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä sille jäsenvaltiolle, johon kyseinen henkilö on sijoittautunut.

2. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia asianomaista antamaan toimivaltaisille viranomaisille ennakolta ilmoituksen palvelujen tarjoamisesta, jos siihen liittyy väliaikainen oleskelu kyseisen valtion alueella.

Kiireellisissä tapauksissa tämä ilmoitus voidaan antaa mahdollisimman pian palvelujen tarjoamisen jälkeen.

3. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia 1 ja 2 kohdan mukaisesti asianomaiselta asiakirjat, jotka sisältävät seuraavat tiedot:

— 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen,
— todistuksen siitä, että asianomainen harjoittaa laillisesti tässä tarkoitettua toimintaa siinä jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut,
— todistuksen siitä, että asianomaisella on jokin niistä tutkintotodistuksista, todistuksista tai muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista, jotka tarvitaan kyseisten palvelujen tarjoamiseen ja joita tarkoitetaan tässä direktiivissä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kahtatoista kuukautta vanhempia.

5. Jos jäsenvaltio kokonaan tai osittain kieltää väliaikaisesti tai pysyvästi kansalaiseltaan tai toisen jäsenvaltion kansalaiselta, joka on sijoittautunut sen alueelle, lääkärintoimen harjoittamisen, sen on tarvittaessa huolehdittava siitä, että 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu todistus peruutetaan väliaikaisesti tai pysyvästi.

18 artikla

Jos vakuutuslaitosten välillä tehtävän sosiaaliturvajärjestelmien perusteella vakuutetuille henkilöille annettuja palveluja koskevan tiliselvityksen vuoksi vastaanottava jäsenvaltio vaatii julkisen sosiaaliturvalaitoksen rekisteriin merkitsemistä, tämän jäsenvaltion on vapautettava toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet jäsenvaltioiden kansalaiset tästä

▼B

vaatimuksesta, jos palvelujen tarjoamiseen liittyy kyseisen henkilön matkustamista.

Kyseisen henkilön on kuitenkin tehtävä tälle laitokselle ilmoitus tarjotuista palveluista etukäteen tai kiireellisissä tapauksissa niiden tarjoamisen jälkeen.

C. **Säännökset, jotka koskevat sekä sijoittautumisoikeutta että palvelujen tarjoamisen vapautta**

19 artikla

Jos lääkärintoimeen liittyvän ammattinimikkeen käyttö on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty, toisten jäsenvaltioiden kansalaisten, jotka täyttävät 2 artiklassa ja 9 artiklan 1, 3 ja 5 kohdassa säädetyt edellytykset, on käytettävä vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikettä, joka siinä valtiossa vastaa näitä kelpoisuusvaatimuksia, ja sen lyhennettä.

Edellä ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös erikoislääkärin ammattinimikkeiden käyttöön, sikäli kuin niitä käyttävät 4 ja 6 artiklassa ja 9 artiklan 2, 4, 5 ja 6 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävät henkilöt.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta asianomaiset voivat saada tietoa vastaanottavan jäsenvaltion terveydenhuoltoa ja sosiaaliturvaa koskevasta lainsäädännöstä ja tarvittaessa siellä noudatettavasta ammattietiikasta.

Tätä varten jäsenvaltiot voivat perustaa tiedotuskeskuksia, joista asianomaiset voivat saada tarvitsemansa tiedot. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat edellyttää, että sijoittautuvat henkilöt ottavat yhteyttä näihin keskuksiin.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa 1 kohdassa tarkoitettuja keskuksia niiden toimivaltaisten viranomaisten tai toimielimien yhteyteen, jotka ne ovat nimenneet.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa huolehdittava siitä, että asianomaiset sekä oman etunsa että potilaittensa edun vuoksi hankkivat sellaisen kielitaidon kuin heidän ammattinsa harjoittaminen vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellyttää.

21 artikla

Jos jäsenvaltiot asettavat omille kansalaisilleen vaatimuksen, jonka mukaan sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvaksi lääkäriksi nimittämisen edellytyksenä on valmistavan harjoittelujakson suorittaminen, ne voivat asettaa saman edellytyksen muiden jäsenvaltioiden kansalaisille viiden vuoden ajan 20 päivästä kesäkuuta 1975 alkaen. Harjoittelujakso ei kuitenkaan saa olla kuutta kuukautta pidempi.

22 artikla

Jos epäilyyn on perusteltua aihetta, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista todistamaan oikeaksi toisessa jäsenvaltiossa annetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, joita tarkoitetaan II osaston I-IV luvussa, sekä vahvistamaan sen, että asianomainen täyttää kaikki III osastossa säädetyt koulutusvaatimukset.

III OSASTO

LÄÄKÄRINTOINTA KOSKEVIEN LAKIEN, ASETUSTEN JA HALLINNOLLISTEN MÄÄRÄYSTEN YHTEENSOVITTAMISESTA

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava henkilöiltä, jotka ryhtyvät harjoittamaan lääkärintointa tai harjoittavat sitä, että heillä on 3 artiklassa tarkoitettu tutkintotodistus, todistus tai muu sellainen muodollista kelpoisuutta

▼B

osoittava asiakirja lääketieteessä, joka takaa, että asianomainen on koulutuksensa aikana saanut:

a) riittävät tiedot lääketieteen perustana olevista tieteenaloista ja hyvät tiedot tieteellisistä menetelmistä, mukaan lukien biologisten toimintojen arvioimisen periaatteet, tieteellisesti todistettujen asioiden arviointi ja tietojen analysointi;

b) riittävät tiedot terveen ja sairaan ihmisen rakenteesta, toiminnoista ja käyttäytymisestä sekä ihmisen terveydentilan ja fyysisen ja sosiaalisen ympäristön välisestä yhteydestä;

c) riittävät tiedot kliinisissä oppiaineissa ja menetelmissä selkeän käsityksen muodostamiseksi psyykkisistä ja fyysisistä sairauksista sekä riittävät lääketieteelliset tiedot sairauksien ennaltaehkäisyn, diagnosoinnin ja hoidon sekä ihmisen lisääntymisen kannalta;

d) soveltuvan, sairaalassa asianmukaisessa valvonnassa hankitun kliinisen kokemuksen.

2. Tällaisen lääketieteellisen koulutusajan on käsitettävä vähintään kuusi vuotta tai 5 500 tuntia teoreettista ja käytännöllistä opetusta yliopistossa tai yliopiston valvonnassa.

3. Kyseiseen koulutukseen hyväksymisen edellytyksenä on, että hakijalla on tutkintotodistus tai todistus, jonka perusteella hänellä on oikeus tulla hyväksytyksi jäsenvaltion yliopistoihin kyseiselle opintoalalle.

4. Jos henkilö on aloittanut opintonsa ennen 1 päivää tammikuuta 1972, 2 kohdassa tarkoitettu koulutus voi sisältää kuusi kuukautta kestävän täysipäiväisen yliopistotasoisen käytännön koulutuksen toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa.

5. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta myöntää omalla alueellaan säännöstensä mukaisesti lääkärintoimen harjoittamisen aloittamista tai sen harjoittamista koskevia helpotuksia henkilöille, joilla on tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja, jota ei ole suoritettu jäsenvaltiossa.

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lääketieteen erikoisalojen tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan antamiseen johtava koulutus täyttää vähintään seuraavat vaatimukset:

a) sen edellytyksenä on kuuden vuoden opintojen suorittaminen 23 artiklassa mainitun koulutusohjelman puitteissa; kun kyse on hammas-, suu- ja leukakirurgian erikoislääkärin tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan antamiseen johtavasta koulutuksesta (lääketieteen ja hammaslääkärin peruskoulutus), sen edellytyksenä on lisäksi hammaslääkärintointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/687/ETY 1 artiklassa tarkoitetun hammaslääkärinkoulutuksen suorittaminen ([1]);

b) se käsittää teoreettista ja käytännöllistä opetusta;

c) se suoritetaan täysipäiväisenä opiskeluna toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten valvonnassa liitteessä I olevan 1 kohdan mukaisesti;

d) se suoritetaan yliopistollisessa laitoksessa, opetussairaalassa tai tarvittaessa toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten tätä tarkoitusta varten hyväksymässä terveydenhuollon yksikössä;

e) se sisältää erikoistumiskoulutukseen osallistuvan lääkärin henkilökohtaisen osallistumisen kyseisten laitosten toimintaan ja tehtäviin.

([1]) EYVL N:o L 233, 24.8.1978, s. 10

▼B

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että saadakseen lääketieteen erikoisalojen tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan asianomaisella on oltava jokin 23 artiklassa tarkoitetuista tutkintotodistuksista, todistuksista tai muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista; kun kyse on hammas-, suu- ja leukakirurgian erikoislääkärin tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan antamisesta (lääketieteen ja hammaslääkärin peruskoulutus), sen edellytyksenä on lisäksi, että asianomaisella on jokin direktiivin 78/687/ETY 1 artiklassa tarkoitetuista hammaslääkärin tutkintotodistuksista, todistuksista tai muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista.

25 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat, tämän kuitenkaan rajoittamatta 24 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn täysipäiväisen opiskelun periaatteen soveltamista ja kunnes neuvosto tekee 3 kohdan mukaisen päätöksen, hyväksyä osa-aikaisen erikoistumiskoulutuksen toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hyväksymillä edellytyksillä, jos täysipäiväinen koulutus ei olisi yksilöllisten perusteltujen syiden vuoksi mahdollista.

2. Osa-aikaista opetusta on annettava liitteessä I olevan 2 kohdan mukaisesti ja sen on laadultaan vastattava täysipäiväisen koulutuksen tasoa. Osa-aikaisuus tai palkallinen yksityisvastaanoton pitäminen ei saa alentaa koulutuksen tasoa.

Erikoistumiskoulutuksen kokonaiskesto ei saa lyhentyä silloin, kun koulutus järjestetään osa-aikaisesti.

3. Neuvosto päättää viimeistään 25 päivänä tammikuuta 1989 tilanteen uudelleenarvioinnin perusteella komission ehdotuksesta ja ottaen asianmukaisesti huomioon sen, että osa-aikaisen koulutuksen olisi edelleen oltava mahdollista tietyissä erikoisalakohtaisesti myöhemmin päätettävissä tapauksissa, onko 1 ja 2 kohdan säännökset pidettävä voimassa vai onko niitä muutettava.

Ennen 1 päivää tammikuuta 1983 alkanut osa-aikainen erikoislääkärikoulutus voidaan suorittaa loppuun niiden määräysten mukaisesti, jotka olivat voimassa ennen mainittua päivää.

26 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että jäljempänä lueteltujen erikoistumiskoulutuskurssien vähimmäispituus on seuraava:

Ensimmäinen ryhmä *(viisi vuotta):*

— kirurgia
— neurokirurgia
— sisätaudit
— urologia
— ortopedia ja traumatologia

Toinen ryhmä *(neljä vuotta):*

— naistentaudit ja synnytykset
— lastentaudit
— keuhkosairaudet
— patologia
— neurologia
— psykiatria

Kolmas ryhmä *(kolme vuotta):*

— anestesiologia
— silmätaudit
— korva-, nenä- ja kurkkutaudit

27 artikla

Niiden jäsenvaltioiden, joiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on tätä alaa koskevia säännöksiä, on huolehdittava, että

▼B

jäljempänä lueteltujen erikoistumiskoulutuskurssien vähimmäispituus on vähintään seuraava:

Ensimmäinen ryhmä *(viisi vuotta):*

— plastiikkakirurgia
— thoraxkirurgia
— verisuonikirurgia
— hermo- ja mielitaudit
— lastenkirurgia
— gastroenterologinen kirurgia
— hammas-, suu- ja leukakirurgia (lääketieteen peruskoulutus)

Toinen ryhmä *(neljä vuotta):*

— kardiologia
— gastroenterologia
— reumatologia
— kliininen biologia
— radiologia
— diagnostinen radiologia
— syöpätaudit ja sädehoito
— trooppinen lääketiede
— kliininen farmakologia
— lastenpsykiatria
— kliininen mikrobiologia
— työterveyshuolto
— kliininen kemia
— immunologia
— ihotaudit
— sukupuolitaudit
— geriatria
— nefrologia
— infektiosairaudet
— ”terveydenhuolto” (kansanterveys)
— hematologiset laboratoriotutkimukset
— isotooppitutkimukset
— hammas-, suu- ja leukakirurgia (lääketieteen ja hammaslääkärin peruskoulutus)

Kolmas ryhmä *(kolme vuotta):*

— kliininen hematologia
— endokrinologia
— fysiatria
— suun sairaudet
— iho- ja sukupuolitaudit
— allergologia

28 artikla

Siirtymäkauden toimenpiteenä ja poiketen siitä, mitä 24 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 25 artiklassa säädetään, ne jäsenvaltiot, joiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä säädetään osa-aikaisesta erikoistumiskoulutuksesta 20 päivänä kesäkuuta 1975, voivat edelleenkin soveltaa näitä säännöksiä hakijoihin, jotka ovat aloittaneet erikoistumiskoulutuksensa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1983.

Vastaanottavilla jäsenvaltioilla on oikeus vaatia, että edellä olevan alakohdan perusteella etua saavat henkilöt esittävät tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen lisäksi todistuksen, että asianomainen on tosiasiallisesti ja luvallisesti toiminut kyseisen alan erikoislääkärinä vähintään kolme peräkkäistä vuotta kyseisen todistuksen myöntämistä edeltävien viiden vuoden aikana.

▼B

29 artikla

Siirtymäkauden toimenpiteenä ja huolimatta siitä, mitä 24 artiklan 2 kohdassa säädetään:

a) Luxemburgin ja ainoastaan sellaisten Luxemburgin tutkintotodistusten osalta, jotka kuuluvat Luxemburgin vuonna 1939 annetun akateemisten ja yliopistollisten tutkintojen myöntämistä koskevan lain soveltamisalaan, erikoislääkärin todistuksen myöntämisen ainoana edellytyksenä on Luxemburgin valtiollisen tutkintolautakunnan myöntämä lääketieteen, kirurgian ja synnytysopin tutkintotodistus;

b) Tanskan ja ainoastaan sellaisten Tanskan laissa vaadittujen lääketieteen tutkintotodistuksien osalta, jotka on myöntänyt tanskalaisen yliopiston lääketieteellinen tiedekunta sisäministeriön 14 päivänä toukokuuta 1970 antaman asetuksen mukaisesti, erikoislääkärin todistuksen myöntämisen ainoana edellytyksenä ovat yllämainitut tutkintotodistukset.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettuja tutkintotodistuksia voidaan myöntää niille hakijoille, jotka ovat aloittaneet opintonsa ennen 20 päivää joulukuuta 1976.

IV OSASTO

YLEISLÄÄKÄRIN KOULUTUS

30 artikla

Jäsenvaltion, jonka alueella toteutetaan 23 artiklassa tarkoitettua koulutusohjelmaa kokonaisuudessaan, on järjestettävä vähintään 31 ja 32 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttävä yleislääkärin erityiskoulutus niin, että ensimmäiset koulutusohjelman suorittamisen jälkeen myönnetyt tutkintotodistukset, todistukset tai muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat myönnetään viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1990.

31 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetun yleislääkärin erityiskoulutuksen on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

a) sen pääsyvaatimuksena on 23 artiklassa tarkoitetun koulutusohjelman mukaisesti hyväksyttävästi suoritetut vähintään kuuden vuoden opinnot;

b) opiskelu kestää vähintään kaksi vuotta, on kokopäiväistä ja tapahtuu toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten valvonnassa;

c) se on pikemminkin käytännöllistä kuin teoreettista; käytännön opetusta annetaan yhtäältä vähintään kuuden kuukauden ajan hyväksytyssä sairaalassa tai klinikassa, jossa on asianmukaiset laitteet ja palvelut, ja toisaalta vähintään kuuden kuukauden ajan yleislääkärin vastaanotolla tai hyväksytyssä terveydenhuollon laitoksessa, jossa lääkärit huolehtivat perusterveydenhuollosta; se tulee suorittaa yhteistyössä muiden yleislääkärin työhön suuntautuneiden terveydenhuollon laitosten tai toimintayksiköiden kanssa; noudattaen kuitenkin edellä mainittuja vähimmäisaikoja, käytännön opetusta voidaan antaa korkeintaan kuuden kuukauden ajan muussa hyväksytyssä yleislääkärin työhön suuntautuneessa terveydenhuollon laitoksessa tai yksikössä;

d) sen tulee sisältää harjoittelijan henkilökohtaista osallistumista niiden henkilöiden ammattitoimintaan ja velvollisuuksiin, joiden kanssa hän työskentelee.

2. Jäsenvaltioilla on oikeus lykätä 1 kohdan c alakohdassa olevien vähimmäiskestoa koskevien säännösten soveltamista enintään 1 päivään tammikuuta 1995.

3. Jäsenvaltioiden tulee pitää jotakin 3 artiklassa mainituista tutkintotodistuksista, todistuksista tai muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista edellytyksenä yleislääkärin erityiskoulutuksen jälkeen

▼B

myönnettävien tutkintotodistusten, todistusten tai muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen myöntämiselle.

32 artikla

Jos 22 päivänä syyskuuta 1986 jäsenvaltiossa annetaan yleislääkärin koulutusta, jonka yleislääkäri hankkii saamalla kokemusta omalla vastaanotollaan laillistetun ohjaajan valvonnassa, tämä jäsenvaltio voi säilyttää tällaisen koulutuksen kokeiluluontoisena edellyttäen, että:

— se on 31 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 3 kohdan mukaista;

— se on kestoltaan kaksi kertaa niin pitkä kuin 31 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn ajan ja tämän artiklan kolmannessa luetelmakohdassa mainittujen aikojen summan erotus;

— se sisältää harjoittelujaksot hyväksytyssä sairaalassa tai klinikassa, jossa on asianmukaiset laitteet ja palvelut, ja hyväksytyllä yleislääkärin vastaanotolla tai terveydenhuollon laitoksessa, jossa lääkärit huolehtivat perusterveydenhuollosta; 1 päivästä tammikuuta 1995 lukien kummankin harjoittelujakson pituus on vähintään kuusi kuukautta.

33 artikla

Saatujen kokemusten perusteella ja ottaen huomioon yleislääkärin koulutuksen kehityksen komissio antaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1996 neuvostolle kertomuksen 31 ja 32 artiklan soveltamisesta ja tekee soveltuvia ehdotuksia yleislääkäreiden koulutuksen yhdenmukaistamisen edistämiseksi.

Neuvosto ratkaisee nämä ehdotukset perustamissopimuksessa määrätyn menettelyn mukaisesti 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä:

34 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä yleislääkärin erityiskoulutuksen täysipäiväisen opiskelun lisäksi myös osa-aikaisen opiskelun, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 31 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ilmaistun täysipäiväisen opiskelun periaatetta ja sikäli kuin tällainen opiskelu täyttää seuraavat edellytykset:

— koulutuksen kokonaiskesto ei saa lyhentyä sen vuoksi, että se suoritetaan osa-aikaisesti;

— osa-aikaisen opiskelun viikoittainen kesto ei saa olla vähemmän kuin 60 prosenttia viikoittaisen täysipäiväisen opiskelun kestosta;

— osa-aikaisen opiskelun tulee sisältää tietty määrä täysipäiväisiä koulutusjaksoja sekä sairaalassa tai klinikassa suoritettavan harjoittelun yhteydessä että sellaisenharjoittelun yhteydessä, joka suoritetaan hyväksytyllä yleislääkärin vastaanotolla tai terveydenhuollon laitoksessa, jossa lääkärit huolehtivat perusterveydenhuollosta. Näiden täysipäiväisten opintojaksojen tulee määrältään ja kestoltaan olla sellaisia, että ne valmentavat riittävästi yleislääkärin ammatin tehokkaaseen harjoittamiseen.

2. Osa-aikaisen opiskelun on oltava laadultaan täysipäiväistä opiskelua vastaava. Sen on johdettava 30 artiklassa tarkoitetun tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan myöntämiseen.

35 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat tunnustamistaan saavutetuista oikeuksista huolimatta myöntää 30 artiklassa tarkoitetun tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan yleislääkärille, joka ei ole suorittanut 31 ja 32 artiklassa tarkoitettua koulutusta, mutta jolla on jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämä tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja, joka osoittaa hänen suorittaneen jonkin muun lisäkoulutusohjelman; jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää tällaisen tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan vain, jos se todistaa taidoista, jotka ovat samantasoisia kuin 31 ja 32 artiklassa mainitun koulutuksen suorittamisen jälkeen saadut taidot.

▼B

2. Antaessaan 1 kohdan mukaisia säännöksiä jäsenvaltioiden on määriteltävä, kuinka hakijan jo suorittama lisäkoulutus ja hänen ammattikokemuksensa voidaan ottaa huomioon 31 ja 32 artiklassa mainitun koulutuksen sijasta.

Jäsenvaltiot voivat antaa 30 artiklassa tarkoitetun tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan vain, jos hakija on suorittanut vähintään kuuden kuukauden yleislääkärin harjoittelun 31 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti yleislääkärin vastaanotolla tai terveydenhuollon laitoksessa, jossa lääkärit huolehtivat perusterveydenhuollosta.

36 artikla

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 1995 alkaen asetettava edellytykseksi yleislääkärin ammatin harjoittamiselle sen kansallisen sosiaaliturvajärjestelmän piirissä 30 artiklassa tarkoitettu tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja, jollei saavutettuja oikeuksia koskevista säännöksistä muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää vapautuksen tämän edellytyksen täyttämisestä henkilöille, jotka parhaillaan suorittavat yleislääketieteen erityiskoulutusta.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä tunnustamansa saavutetut oikeudet. Jäsenvaltioiden on kuitenkin tunnustettava oikeus harjoittaa yleislääkärin ammattia kansallisen sosiaaliturvajärjestelmänsä piirissä ilman 30 artiklassa tarkoitettua tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa kaikkien niiden lääkäreiden osalta, joilla on 31 päivänä joulukuuta 1994 tällainen oikeus 1—20 artiklan perusteella ja jotka ovat kyseiseen päivään mennessä sijoittautuneet ammattiaan varten niiden alueelle 2 artiklan tai 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohtaa ennen 1 päivää tammikuuta 1995 edellyttäen, että kuka tahansa toisessa jäsenvaltiossa 23 artiklassa tarkoitetun koulutuksen suorittanut lääkäri voi sijoittautua ammattiaan varten sen alueelle 31 päivään joulukuuta 1994 saakka ja harjoittaa ammattiaan sen kansallisen sosiaaliturvajärjestelmän piirissä 2 artiklan tai 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä annettava todistus, joka antaa lääkärille, jolla on 2 kohdan nojalla saavutettuja oikeuksia, oikeuden harjoittaa yleislääkärin ammattia kyseisen jäsenvaltion kansallisen sosiaaliturvajärjestelmän piirissä ilman 30 artiklassa tarkoitettua tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa.

5. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan rajoita kaikkien jäsenvaltioiden mahdollisuutta myöntää oikeus omien säännöstensä mukaisesti ja omalla alueellaan harjoittaa yleislääkärin ammattia sosiaaliturvajärjestelmän piirissä niille henkilöille, joilla ei ole jäsenvaltiossa myönnettyä lääkärin tutkintotodistusta tai yleislääkärin erityiskoulutuksen tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa, mutta joilla on yhteisöön kuulumattomassa maassa myönnetty jommankumman koulutuksen perusteella tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja.

37 artikla

1. Yleislääkärin ammatin harjoittamista varten jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava kansallisen sosiaaliturvajärjestelmänsä mukaisesti toisten jäsenvaltioiden kansalaisille 31, 32, 34 ja 35 artiklan mukaisesti antamat 30 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset tai muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat.

2. Jäsenvaltioiden on tunnustettava toisten jäsenvaltioiden kansalaisille antamat 36 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut todistukset ja pidettävä niitä omalla alueellaan samanarvoisina kuin sen itsensä antamia tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja, jotka oikeuttavat niiden haltijan harjoittamaan yleislääkärin ammattia sen kansallisen sosiaaliturvajärjestelmän piirissä.

▼B

38 artikla

Niillä jäsenvaltioiden kansalaisilla, joille jokin jäsenvaltio on antanut 30 artiklassa tai 36 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollistakelpoisuutta osoittavan asiakirjan, on oltava oikeus käyttää vastaanottavassa jäsenvaltiossa siinä valtiossa käytössä olevaa ammattinimikettä ja sen lyhennettä.

39 artikla

1. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että jäsenvaltioiden kansalaisilla, joita tarkoitetaan 37 artiklassa, on oikeus käyttää lainmukaista tutkintonimikettä tai tarvittaessa sen lyhennettä, joka on käytössä siinä jäsenvaltiossa, josta he ovat peräisin tai josta he tulevat, tämän valtion kielellä, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 38 artiklan soveltamista. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen myöntäneen laitoksen tai tutkintolautakunnan nimi ja sijaintipaikka.

2. Jos siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, käytetty tutkintonimike saattaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa aiheuttaa sekaannuksen nimikkeen kanssa, joka tässä valtiossa edellyttää asianomaiselta lisäkoulutusta, jota kyseinen henkilö ei ole suorittanut, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia häntä käyttämään siinä jäsenvaltiossa, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, hankittua tutkintonimikettä sopivassa muodossa, jonka vastaanottava jäsenvaltio määrää.

40 artikla

Saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon yleislääkärin koulutuksen kehityksen komissio antaa neuvostolle 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä kertomuksen tämän osaston soveltamisesta ja tekee tarvittaessa asianmukaiset ehdotukset tavoitteena asianmukaisen koulutuksen antaminen kaikille yleislääkäreille yleislääkärin toiminnan erityisvaatimusten täyttämiseksi. Neuvosto ratkaisee ehdotukset perustamissopimuksessa määrätyn menettelyn mukaisesti.

41 artikla

Jäsenvaltion annettua komissiolle 30 artiklan mukaisesti tiedoksi toteuttamiensa toimenpiteiden voimaantulopäivämäärän, komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* asianmukaisen tiedotuksen, jossa ilmoitetaan tämän jäsenvaltion kyseessä olevan tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan nimi ja tarvittaessa ammattinimike.

V OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

42 artikla

Jäsenvaltioiden on nimettävä ne viranomaiset ja toimielimet, jotka ovat toimivaltaisia antamaan ja ottamaan vastaan tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja sekä tässä direktiivissä tarkoitettuja asiakirjoja ja tietoja, sekä ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

43 artikla

Jos jäsenvaltiolla on huomattavia ongelmia tämän direktiivin soveltamisessa tietyillä aloilla, komissio tutkii näitä ongelmia yhdessä kyseisen valtion kanssa ja pyytää asiasta lausunnon terveydenhuollon ylempien viranhaltijoiden komitealta, joka on asetettu päätöksellä 75/365/ETY ([1]).

([1]) EYVL N:o L 167, 30.6.1975, s. 19.

▼B

Komissio tekee tarvittaessa neuvostolle asianmukaiset ehdotukset.

44 artikla

Liitteessä III olevaan A osassa luetellut direktiivit kumotaan, tämän kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksia siltä osin, kuin kyse on liitteessä III olevassa B osassa luetelluista päivistä direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin, ja niitä luetaan liitteeseen IV merkityn vastaavuustaulukon mukaisesti.

45 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

Täysipäiväisen ja osa-aikaisen erikoislääkärinkoulutuksen ominaisuudet, joihin viitataan 24 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 25 artiklassa

1. *Täysipäiväinen erikoislääkärinkoulutus*

Tällainen koulutus tulee suorittaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymissä erityistehtävissä.

Siihen tulee kuulua osallistuminen kaikkiin lääketieteellisiin tehtäviin sillä osastolla, jossa harjoittelu suoritetaan, päivystys mukaan lukien, niin että erikoistuvan lääkärin kaikki ammatinharjoittamiseen käyttämät tavallisen työviikon tunnit koko vuoden aikana käytetään tähän käytännölliseen ja teoreettiseen koulutukseen toimivaltaisten viranomaisten vahvistamalla tavalla. Näistä tehtävistä maksetaan asianmukainen palkka.

Koulutus voidaan keskeyttää seuraavista syistä: asevelvollisuus, komennus, raskaus tai sairaus. Minkään keskeytyksen ei kuitenkaan tule lyhentää koulutuksen kokonaiskestoa.

2. *Osa-aikainen erikoislääkärinkoulutus*

Tämän koulutuksen tulee täyttää samat vaatimukset kuin täysipäiväinen koulutus, josta se poikkeaa ainoastaan siinä, että lääketieteellisiin tehtäviin osallistumisen aikaa voidaan lyhentää niin, että se on vähintään puolet 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetystä ajasta.

Toimivaltaisten viranomaisten tulee huolehtia siitä, että osa-aikaisen erikoislääkärikoulutuksen kokonaiskesto ja laatu eivät alita täysipäiväisen koulutuksen kestoa ja laatua.

Tällaisesta osa-aikaisesta koulutuksesta maksetaan asianmukainen palkka.

▼B

LIITE II

Edellä 9 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut päivät, joista alkaen tietyt jäsenvaltiot ovat kumonneet laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä olevat säännökset tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen antamisesta

BELGIA		
Thoraxkirurgia:	1 päivä tammikuuta 1983	
Verisuonikirurgia:	1 päivä tammikuuta 1983	
Hermo- ja mielitaudit:	1 päivä elokuuta 1987,	lukuun ottamatta henkilöitä, jotka ovat aloittaneet koulutuksen ennen kyseistä päivää.
Gastroenterologinen kirurgia:	1 päivä tammikuuta 1983	
TANSKA		
Hematologiset laboratoriotutkimukset:	1 päivä tammikuuta 1983,	lukuun ottamatta henkilöitä, jotka ovat aloittaneet koulutuksen ennen tätä päivää ja jotka ovat suorittaneet sen loppuun ennen vuoden 1988 päättymistä.
Fysiatria:	1 päivä tammikuuta 1983,	lukuun ottamatta henkilöitä, jotka ovat aloittaneet koulutuksen ennen tätä päivää ja jotka ovat suorittaneet sen loppuun ennen vuoden 1988 päättymistä.
Trooppinen lääketiede:	1 päivä elokuuta 1987,	lukuun ottamatta henkilöitä, jotka ovat aloittaneet koulutuksen ennen kyseistä päivää.
RANSKA		
Radiologia:	3 päivä joulukuuta 1987	
Hermo- ja mielitaudit:	31 päivä joulukuuta 1971	
LUXEMBURG		
Radiologia:	tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja ei enää anneta koulutuksesta, joka on aloitettu 5 päivän maaliskuuta 1982 jälkeen	
Hermo- ja mielitaudit:	tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja ei enää anneta koulutuksesta, joka on aloitettu 5 päivän maaliskuuta 1982 jälkeen	
ALANKOMAAT		
Radiologia:	8 päivä heinäkuuta 1984	
Hermo- ja mielitaudit:	9 päivä heinäkuuta 1984	

▼B

LIITE III

A osa

Luettelo kumotuista direktiiveistä
(viittaus 44 artiklassa)

1. Direktiivi 75/362/ETY
2. Direktiivi 75/363/ETY

   ja niiden perättäiset muutokset

   — direktiivi 81/1057/ETY: vain kumottujen direktiivien 75/362/ETY ja 75/363/ETY säännöksiin 1 artiklassa tehtyjen viittausten osalta
   — direktiivi 82/76/ETY
   — direktiivi 89/594/ETY: vain 1—9 artikla
   — direktiivi 90/658/ETY: vain 1 artiklan 1 ja 2 kohta ja 2 artikla
3. Direktiivi 86/457/ETY

B osa

Määräajat direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
(viittaus 44 artiklassa)

Direktiivi	*Määräpäivä kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle*
75/362/ETY (EYVL N:o L 167, 30.6.1975, s. 1)	20 päivä joulukuuta 1976 (*)
81/1057/ETY (EYVL N:o L 385, 31.12.1981, s. 25)	30 päivä kesäkuuta 1982
75/363/ETY (EYVL N:o L 167, 30.6.1975, s. 14)	20 päivä joulukuuta 1976
82/76/ETY (EYVL N:o L 43, 15.2.1982, s. 21)	31 päivä joulukuuta 1982
89/594/ETY (EYVL N:o L 341, 23.11.1989, s. 19)	8 päivä toukokuuta 1991
90/658/ETY (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 73)	1 päivä heinäkuuta 1991
86/457/ETY (EYVL N:o L 267, 19.9.1986, s. 36)	1 päivä tammikuuta 1985

(*) Kreikan osalta 1 päivä tammikuuta 1981, Espanjan ja Portugalin osalta 1 päivä tammikuuta 1986.

(**) Kreikan osalta 1 päivä tammikuuta 1981, Espanjan ja Portugalin osalta 1 päivä tammikuuta 1986. Entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen osalta Saksa toteuttaa tarvittavat toimenpiteet direktiivin 75/363/ETY 2—5 artiklan (tämän direktiivin 24—27 artiklan) soveltamiseksi ennen 3 päivää huhtikuuta 1992 (direktiivin 90/658/ETY 2 artikla).

▼B

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Tämä direktiivi	Direktiivi 75/362/ETY	Direktiivi 75/363/ETY	Direktiivi 86/457/ETY	Direktiivi 81/1057/ETY	Direktiivi 89/594/ETY	Direktiivi 82/76/ETY
1 artikla	1 ja 24 artikla					
2 artikla	2 artikla					
3 artikla	3 artikla					
4 artikla	4 artikla					
5 artikla	5 artikla					
6 artikla	6 artikla					
7 artikla	7 artikla					
8 artikla	8 artikla					
9 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta			1 artikla		
9 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta			1 artikla		
9 artiklan 3 kohta	9 a artiklan 1 kohta					
9 artiklan 4 kohta	9 a artiklan 2 kohta					
9 artiklan 5 kohta	9 artiklan 3 kohta					
9 artiklan 6 kohta					9 artiklan 1 kohta	
9 artiklan 7 kohta					9 artiklan 2 kohta	
10 artikla	10 artikla					
11 artikla	11 artikla					
12 artikla	12 artikla					
13 artikla	13 artikla					
14 artikla	14 artikla					
15 artikla	15 artikla					
16 artikla	15 a artikla					
17 artikla	16 artikla					
18 artikla	17 artikla					
19 artikla	18 artikla					
20 artikla	20 artikla					
21 artikla	21 artikla					
22 artikla	22 artikla					
23 artikla		1 artikla				
24 artikla		2 artikla				
25 artiklan 1 kohta		3 artiklan 1 kohta				
25 artiklan 2 kohta		3 artiklan 2 kohta				
25 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta		3 artiklan 3 kohdan ensim-mäinen alakohta				
25 artiklan 3 kohdan toinen alakohta						14 artikla
26 artikla		4 artikla				
27 artikla		5 artikla				
28 artikla		7 artikla				
29 artikla		8 artikla				
30 artikla			1 artikla			
31 artikla			2 artiklan 1, 2, 3 kohta			

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 75/362/ETY	Direktiivi 75/363/ETY	Direktiivi 86/457/ETY	Direktiivi 81/1057/ETY	Direktiivi 89/594/ETY	Direktiivi 82/76/ETY
32 artikla			3 artikla			
33 artikla			4 artikla			
34 artikla			5 artikla			
35 artikla			6 artikla			
36 artikla			7 artikla			
37 artikla			8 artikla			
38 artikla			9 artikla			
39 artikla			10 artikla			
40 artikla			11 artikla			
41 artikla			12 artikla 2 kohta			
42 artikla	23 artikla		2 artikla 4 kohta			
43 artikla	26 artikla	10 artikla				
44 artikla						
45 artikla	27 artikla					
Liite I	Liite					
Liite II					Liite	